

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Věrou Jachurovou jako samosoudkyní ve věci žalobce: I. Z [redacted] nar. [redacted], bytem [redacted] zastoupený: JUDr. Barbora Bednářovou, advokátkou, AK se sídlem Praha 2, Římská 10, proti žalovaným: 1) I. Z [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] 2) T. Z [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] 3) A. Z [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] všichni zastoupeni: Mgr. Kateřinou Smolkovou, advokátkou, AK se sídlem Praha 4, Hvězdova 1716/2B, o určení, že žalobce je dědicem ze zákona po zůstaviteli G. Z [redacted]

takto:

- I. Určuje se, že žalobce I. Z [redacted] nar. [redacted] je dědicem ze zákona po zůstaviteli G. Z [redacted] nar. [redacted] a zemřelému dne [redacted]
- II. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 26.200,- Kč k rukám JUDr. Barbory Bednářové, advokátky, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u soudu dne 22.7.2011 proti žalovaným domáhá určení, že je dědicem ze zákona po zůstaviteli G. Z [redacted] s tím, že žalobce byl

prostřednictvím usnesení vydaného JUDr. Václavem Halbichem pověřeným soudním komisařem ve věci [REDAKCE] vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů po právní moci tohoto usnesení podal u nadepsaného soudu žalobu na určení, že je dědicem ze zákona po zůstaviteli G [REDAKCE] Z [REDAKCE]. O probíhajícím dědickém řízení po zemřelém G [REDAKCE] Z [REDAKCE] byl žalobce vyrozuměn přípisem JUDr. Václava Halbicha, společně s tímto přípisem byly žalobci zaslány fotokopie závěti ze dne 8.12.2004 a listiny o vydědění ze dne 15.7.2003 o jejichž existenci se žalobce dozvěděl až nyní. Současně byl ze strany pověřeného soudního komisaře vyzván, aby se k těmto listinám vyjádřil, což žalobce učinil prostřednictvím svého právního zástupce dne 5.5.2011, a to tak, že listinu o vydědění považuje za neplatnou, neboť důvod v ní uvedený neuznává. Pokud zůstavitel v listině o vydědění uplatnil důvod podle § 469a písm. b) občanského zákoníku, a sice že žalobce neměl o zůstavitele trvale projevovat opravdový zájem, žalobce uvádí, že se zůstavitelem měl zcela běžný příbuzenský vztah otce a syna, jejich vzájemné styky probíhaly běžným způsobem, aniž by tento vztah byl jakkoliv závažně narušen. Zůstavitel společně s manželkou bydleli v [REDAKCE], kde je žalobce společně se svou rodinou navštěvovali. Zůstavitele navštěvoval mimo jiné i na jeho [REDAKCE]. Zásadní zlom nastal přibližně v roce [REDAKCE] kdy se zůstavitel i s manželkou z bytu v [REDAKCE] odstěhovali, aniž by toto žalobci oznámili. Vzhledem k tomu, že žalobce o tom, že se rodiče odstěhovali, nevěděl, šel je v tomto období jako dosud navštívit do [REDAKCE], kde mu i přestože byt byl stále opatřen jejich jmenovkou, nebylo otevřeno. Svůj pokus navštívit rodiče tak zopakoval ještě několikrát, vždy však neúspěšně. Poté se dotázal u sousedů bydlících na stejném patře, kteří mu sdělili, že jeho rodiče se odstěhovali do [REDAKCE]. O skutečnosti, že zůstavitel zdědil dům v [REDAKCE] a že v něm bydlí, se žalobce dozvěděl až od společných známých. Tuto zásadní skutečnost, která významně ovlivnila jejich vzájemné vztahy, žalobci nesdělili ani jeho matka a ani jeho dva bratři, kteří o této události byli po celou dobu informováni, neboť mu tuto informaci posléze i potvrdili. Uvedeným jednáním zůstavitel vyjádřil zcela jasně svůj úmysl žalobce o svém životě neinformovat, čímž zcela znehodnotil jejich dosavadní vztah. Žalobce dále poukázal na to, že mu zůstavitel nikdy nesdělil adresu jeho pobytu v [REDAKCE]. Tuto mu potom zjistila manželka žalobce dodatečně. Žalobce pak pravidelně zasílal zůstaviteli, tedy nejen jemu, ale oběma rodičům fotky svých dětí, rovněž i žalobcovi děti zasílali zůstaviteli jako svému dědu pohledy k různým událostem, např. vánoce, narozeniny, apod., na které však zůstavitel nikdy nereagoval. Žalobce si je zcela vědom toho, že toto jeho tvrzení je téměř nemožné prokázat, neboť se jedná o poměrně dlouhou dobu a pak veškerá korespondence byla vzhledem ke svému charakteru zasílána obyčejnou poštou a jistě nelze od žalobce očekávat, že by měl uchovávat potvrzení. Tento stav trval asi od roku [REDAKCE] až v podstatě do zůstavitelovy smrti, o které se žalobce dozvěděl od svého strýce, bratra zůstavitele. Žalobce si není vědom, jakéhokoliv narušení vztahu se zůstavitelem, ke kterému by dal příčinu, naopak chování zůstavitele ho velmi zaskočilo. Žalobce dále uvedl, že i když si je vědom, že je to nad rámec podané žaloby, že zůstavitel nejevil žádný zájem ani o žalobcovi děti, tedy zůstavitelovi vnuky. Vzhledem k tomu, že listinu o vydědění vztáhl i na ně, žalobce se domnívá, že i tento zůstavitelův úkon má svou vypovídací hodnotu. Své vnuky zůstavitel po roce [REDAKCE] nikdy nekontaktoval, na jimi zasílané pohledy neodpovídal a neprojevil o ně ani žádný zájem, např. o vánocích nebo v den jejich narozenin. Citové odcizení vnuků bylo způsobeno rovněž zůstavitelem, neboť s nimi nevyhledával žádný kontakt. Nemůže se tak citového odcizení v listině o vydědění dovolávat, když jej způsobil on. Zůstavitel v listině o vydědění rovněž

zmiňuje, že se o narození vnučky dozvěděl náhodně od známých. K tomu žalobce dodává, že ani toto tvrzení zůstavitele se nezakládá na pravdě, neboť přibližně v roce [REDAKCE] se žalobce se zůstavitelem setkal při příležitosti pohřbu jejich známého, kde byla přítomna i dcera žalobce. Zůstavitel vnučku viděl osobně a ani zde zůstavitel žalobci nesdělil nic o tom, že žije v [REDAKCE] popř. proč s ním ukončil veškerou komunikaci. V mezidobí od roku [REDAKCE] kdy zůstavitel přestal se žalobcem komunikovat, až do jeho smrti, se žalobce se zůstavitelem setkal ještě jednou, a sice někdy v roce [REDAKCE], kde žalobce navštívil své rodiče společně s manželkou a dcerou. Ani při této příležitosti se zůstavitel nezmínil o tom, proč žalobci zatajil, že zdědil [REDAKCE] ve kterém teď žije. Toto byl pro žalobce poslední signál otcova nezájmu. Uvádí-li zůstavitel v jím sepsané listině o vydědění z roku 2003, že o něj žalobce trvale neprojevuje opravdový zájem, je dle žalobce nutné zkoumat, jak dlouhá doba by byla v tomto případě považována za dobu vyjádřenou jako trvale. Dle právní teorie i praxe je dovozováno, že důvod vydědění musí objektivně existovat již při sepisování listiny o vydědění. Projev zůstavitelovi vůle s tímto obsahem musí být v podstatě reakcí na jednání či chování potomka a z doby předcházející době zřízení tohoto pořízení. Není přípustné vydědit potomka pro případ, že by se v budoucnu zachoval způsobem, pro který by mohl být vyděděn. Uvážíme-li tuto skutečnost, musel důvod vydědění, tzn. trvalé neprojevování opravdového zájmu, existovat již v roce 2003. Z rozhodovací praxe soudu dále vyplývá i to, že v těchto případech je vždy nutné zkoumat, zda se na narušení běžného příbuzenského vztahu nepodílel sám zůstavitel. Pokud jde o důvod vydědění, zůstavitel využil zákonného důvodu vydědění uvedeného pod písm. b) odst. 1 § 469a občanského zákoníku, avšak svým dodatkem odkazuje spíše na další důvod vydědění dle § 469a odst. 1 písm. a) občanského zákoníku. Odvolává-li se zůstavitel na nezájem žalobce o to, zda potřebuje či nepotřebuje pomoc ve stáří, nemoci, či správě majetku, je zde potřeba zabývat se otázkou potřebnosti takové pomoci. Dovolává-li se zůstavitel takové pomoci, je nutné možnost a potřebnost této pomoci posuzovat s ohledem na věk a zdravotní stav zůstavitele, na to, zda žije sám či s další osobou ve společné domácnosti a zda je schopen uspokojovat své životní potřeby samostatně. Je ovšem nutné i zkoumat, zda existují i jiné osoby mimo žalobce jakožto syna zůstavitele, od kterých se zůstaviteli případné pomoci dostávalo či mohlo dostat. Zde žalobce uvádí, že nebyl ze strany ať už zůstavitele samotného či žalovaných informován o tom, že by jeho otec byl zdravotně indisponován v takovém rozsahu, aby nebyl schopen se sám o sebe postarat. Ostatně zůstavitel si ani pomoc nežádal. Zůstavitel sdílel společnou domácnost se svou manželkou, ve stejném domě bydlel a dosud bydlí jeho další syn T. [REDAKCE] Zůstavitel sám neměl zájem se s žalobcem stýkat, jejich vzájemná komunikace ustala náhle a ze strany zůstavitele. Odkazuje-li zůstavitel v listině o vydědění na to, že se žalobce nezajímal, zda zůstavitel nepotřebuje pomoc při správě majetku, k tomuto žalobce uvádí, že o existenci movitého majetku, vyjma [REDAKCE] a [REDAKCE], nebyl informován. Vzhledem k tomu, že žalobce dodává, že nejen zůstavitel, ale i jeho manželka se s žalobcem přestal stýkat a komunikovat, nelze na žalobci jistě požadovat, aby z vlastní iniciativy vyhledával, zda zůstavitel vlastní či nevlastní jakýkoliv majetek, který by vyžadoval opravy či splátky, ať už by to byly věci movité či nemovité.

Žalovaní navrhli zamítnutí žaloby a argumentovali, že už v minulosti žalobce velice zřídka navštěvoval zůstavitele doma, resp. na jeho [REDAKCE] přičemž tyto návštěvy zcela ustaly v průběhu roku [REDAKCE] tedy mnohem dříve, než uvádí žalobce

v žalobě. V [redacted] došlo k ukončení dědického řízení po otci zůstavitele. Zůstavitel zdědil v tomto řízení po svém otci [redacted] v ulici [redacted] (kde dnes bydlí žalovaná ad 1) a žalovaný ad 2). Skutečnost, že zůstavitel nabytí po svém otci tento [redacted] sdělil zůstavitel svým synům, a to žalovanému ad 2) a žalovanému ad 3) v květnu roku 1999 s tím, že žalobci tuto skutečnost sdělí zůstavitel osobně při jeho nejbližší návštěvě. Sdělení této informace probíhalo výše uvedeným způsobem, neboť žalovaný ad 2) a žalovaný ad 3) sdíleli v té době se svými rodiči společnou domácnost, zatímco žalobce již bydlel na své stávající adrese. Zůstavitel s žalobcem se krátce poté setkali, avšak došlo mezi nimi k rozporu vyvolanému žalobcem a zůstavitel proto za této situace nepovažoval za nutné, ani vhodné, žalobce o nabytí dědictví informovat. Tuto skutečnost se žalobce následně během několika dnů až týdnů dozvěděl jiným způsobem a se zůstavitelem a se svými bratry přerušil veškeré kontakty, přičemž jim vyčítal, že jej o nabytí dědictví zůstavitelem neinformovali oni. K tomu došlo ještě v průběhu léta roku 1999, přičemž žalobce se se všemi žalovanými odmítá stýkat dodnes. Ani před rokem 1999, kdy došlo ke konfliktu mezi žalobcem, zůstavitelem a žalovanými nebyly rodinné vztahy mezi žalobcem a zůstavitelem standardní. Po svatbě žalobce v roce [redacted] a jeho odstěhování docházelo k návštěvám žalobce u zůstavitele značně sporadicky, byli to většinou zůstavitel s manželkou, kteří žalobce navštěvovali, neboť ten o častější kontakt s rodiči nejevil zájem. Rodiče se snažili zůstat s žalobcem v kontaktu, žalovaná ad 1) též žalobce zpočátku materiálně podporovala, protože žalobce v té době nepracoval, zasílala mu drobné dárky, květiny pro manželku a tchýni, jídlo, domácí drogerii, apod.. Od svatby žalobce do roku 1999, kdy zůstavitel nabytí dědictví po otci, docházelo často ze strany žalobce ke slovnímu napadání zůstavitele, k opakovaným neodůvodněným výčítkám typu, že ostatní bratry, tj. žalované ad 2) a 3) mají raději než jeho. Žalobce také zabraňoval zůstaviteli a žalované ad 1) ve stycích s jejich vnoučaty, byl striktně proti tomu, aby vnoučata trávila u zůstavitele a jeho manželky prázdniny, víkendy, apod., ačkoliv byl o to žalobce zůstavitelem a žalovanou ad 1) několikrát žádán. Není tedy pravdou, že zůstavitel o vnuky neprojevoval zájem, ani je nekontaktoval, jelikož v navázání bližších vztahů s vnuky mu bránil sám žalobce. Odmítavý postoj žalobce k zůstaviteli i k celé jeho rodině projevil žalobce již při příležitosti narozenin ing. J. [redacted] F. [redacted] svého dědečka, otce žalované ad 1) v [redacted] roku 1999. Této události se zúčastnila širší rodina, žalobce se však rodiny ostentativně stranil a se zůstavitelem, svou matkou a svými bratry odmítal bez zjevného důvodu jakkoliv komunikovat. V prosinci roku 1999 kontaktoval žalovaný ad 3) žalobce s tím, že má u svých rodičů, tedy zůstavitele a žalované ad 1) vánoční dárky. Žalobce však tuto výzvu ignoroval, své rodiče na vánoce navštívit nepřijel a své vánoční dárky si nevyzvedl. Od uvedené doby se žalobce se zůstavitelem a ostatními žalovanými při příležitosti vánoc nestýkali. Následně v [redacted] roku [redacted] se konal pohřeb ing. J. [redacted] F. [redacted] dědečka žalobce, otce žalované ad 1). Ačkoliv byl žalobce na této události přítomen, se svou rodinou opět odmítal jakkoliv komunikovat, jeho chování bylo totožné jako na narozeninách ing. J. [redacted] F. [redacted] v [redacted]. V létě roku 2000 pak kontaktoval žalobce žalovaný ad 3) emailem s výzvou k usmíření s rodiči. Na tento email odpověděl žalobce svému bratru s tím, aby si vymazal jeho emailovou adresu z adresáře a vícekrát jej už nekontaktoval. V rozporu s žalobou se zůstavitel a jeho manželka prokazatelně stěhovali ze svého bytu v [redacted] teprve v roce [redacted], tedy krátce poté, co odešla i žalovaná ad 1) [redacted]. Do té doby docházela žalovaná ad 1) denně z bytu [redacted]. Pokud by se tedy žalobce pokoušel zůstavitele s žalovanou ad 1) kontaktovat v [redacted] bytě od roku

2000 tak, jak uvádí, beze sporu by bylo možné je zastihnout. V [redacted] se konal pohřeb pana J [redacted] Z [redacted] dědečka žalobce, tedy nikoliv známého žalobce a zůstavitele, jak uvádí žalobce v žalobě. Na tomto pohřbu viděl zůstavitel poprvé svou vnučku narozenou v témže roce v létě. O jejím narození nebyl žalobcem nijak informován a ani na pohřbu nebyl zůstavitel s žalovanou ad 1) pozván, aby přišel k žalobci na návštěvu. V případě úmrtí ing. J [redacted] F [redacted] (dědeček žalobce z matčiny strany) ani pana J [redacted] Z [redacted] (dědeček žalobce z otcovy strany), tedy nebyl žalobce na rozdíl od svých bratrů svým rodičům nablízku, nijak je v těžkých chvílích nepodpořil, ani nenavštívil, své rodiče nijak nekontaktoval, nevyslovil účast, ani nenabídl pomoc v souvislosti se zařizováním pohřbů a souvisejícími činnostmi pozůstalých. Dne 14.1.2003 kontaktovala ing. B [redacted] Z [redacted] nevlastní matka zůstavitele, žalobce s výzvou k usmíření se zbytkem rodiny. Ani tato výzva však nebyla žalobcem vyslyšena. Pokud jde o žalobcem zmiňované setkání se zůstavitelem na chatě [redacted] k tomu žalovaná ad 1) uvádí, že se žalobce se svým otcem nepříjel usmířit, opět došlo k rozporům a výčtkám ze strany žalobce, k irelevantním obviněním a výtkám vůči zůstaviteli. Od této doby se již zůstavitel s žalobcem až do smrti zůstavitele nikdy nesetkal, ani jím nebyl kontaktován. Popisované setkání se odehrálo až po sepsání listiny o vydědění zůstavitelem. K dalšímu tvrzení žalobce žalování uvádí, že zůstavitel, ani žalovaná ad 1) nikdy neobdrželi od žalobce pohledy k vánocům či narozeninám. O nepravdivosti tvrzení týkajícího se zcela běžného příbuzenského vztahu otce a syna, kdy měly jejich styky probíhat běžným způsobem, svědčí také absence jakýchkoliv společných fotografií žalobce a zůstavitele, či jakékoliv komunikace mezi žalobcem a zůstavitelem, které jsou ve skutečně běžných rodinných vztazích zcela standardní. Pokud by mělo být jednání zůstavitele ze strany žalobce nepředpokládáné a mělo by snad žalobce zaskočit, nemělo by být pro žalobce obtížné četné styky a kladné vztahy se zůstavitelem prokázat. Dle tvrzení žalobce měla komunikace žalobce a zůstavitele ustát náhle z rozhodnutí zůstavitele, avšak tvrzení žalobce uvedená v žalobě a absolutní nedostatek navržených důkazních prostředků tomu rozhodně neodpovídají. Citové odcizení vnuků nemohl způsobit zůstavitel, neboť to byl právě žalobce, který na zůstavitele bezdůvodně zanevřel, přerušil s ním i s žalovanými veškeré kontakty a odmítal se s nimi stýkat. Kromě uvedeného též v okolí svého bydliště rozšiřoval o zůstaviteli a žalovaných pomluvy a nepravdivé informace, tvrdil, že již nemá rodiče, ani bratry, apod.. O uvedeném negativním postoji žalobce k zůstaviteli a žalovaným svědčí např. email, který zaslal žalobce bratru zůstavitele panu M [redacted] Z [redacted]. Email, kterým sděluje žalobce bratru zůstavitele svou emailovou adresu, je uvozen oslovením M [redacted] a spol., žalobce tedy oslovuje bratra zůstavitele a jeho rodinu. V emailu žalobce dále uvádí, že pan M [redacted] Z [redacted] a jeho rodina jsou jeho jediní žijící příbuzní. Uvedené tvrzení žalobce tak dokládá častá veřejně proklamovaná tvrzení žalobce o tom, že žádnou blízkou rodinu nemá. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že od uvedeného roku 1999, prakticky o vztahu zůstavitele a žalobce nelze hovořit. Pro zůstavitele bylo pochopitelně značně obtížné o této skutečnosti s někým hovořit, někomu se svěřit. Žalovaným je však známo, že danou věc zhruba rok před svou smrtí probíral se svým blízkým spolupracovníkem ing. Z [redacted] H [redacted] který je v důsledku toho s negativním přístupem žalobce vůči zůstaviteli obeznámen. Žalobce se se zůstavitelem přestal stýkat již v roce 1999 a ani před tím nebyly vztahy mezi nimi standardní. V okamžiku sepsání listiny o vydědění zde důvod vydědění existoval nezměněn již několik let, tedy dostatečně dlouho na to, aby se podle zákonné dikce jednalo o naplnění pojmu „trvale“. Na narušení vztahu žalobce a zůstavitele se zůstavitel nepodílel. Vždy

se s manželkou snažil projevovat o syna a i o jeho rodinu zájem, byl to však žalobce, který se zůstavitelem a žalovanými přerušil kontakt, přičemž posledním důvodem měla být tvrzená neinformovanost o dědictví zůstavitele. Uvedená skutečnost též naznačuje neobvyklý postoj žalobce k zůstaviteli. Pokud by měly být vztahy mezi zůstavitelem a žalobcem běžné, toliko tvrzené zatajení nabytí dědictví zůstavitelem by nemělo mít na tak zásadní obrat ve vztazích žalobce a zůstavitele žádný vliv. Žalovaní dále uvedli, že žalobce byl zůstavitelem a žalovanými informován o stavbě garáže [REDAKCE] a byl také vyzván k pomoci se stavbou. Na uvedenou výzvu však nijak nereagoval, zůstaviteli nepomohl ani s financováním stavby, ani nijak nepřispěl na nezbytnou údržbu a opravy [REDAKCE] o jehož existenci a stavu prokazatelně věděl. Zůstavitel sám nebyl ani zdaleka schopen zajistit opravy a údržby vlastními silami, z toho důvodu mu pomáhali žalovaný ad 2) a žalovaný ad 3). Žalobce se o případné zůstavitelovy potíže se správou majetku nikdy nezajímal. Dalšími činnostmi, které zůstavitel nebyl schopen zvládnout vlastními silami, byly např. výstavba septiku v roce [REDAKCE] na chatě zůstavitele [REDAKCE] opravy a nátěry okapů ve výškách na [REDAKCE] chatě a mnoho dalších. Žalobce neposkytoval zůstaviteli ani jinou pomoc či podporu v jeho stáří a nemoci. Vzhledem k tomu, že se zůstavitel a jeho rodina v průběhu let dovídali od sousedů a známých, jakým způsobem se o nich žalobce vyjadřuje a vzhledem ke skutečnosti, že se žalobce odmítl se zůstavitelem na výzvu několika členů rodiny a dalších osob usmířit a setkat, nelze zůstaviteli vytýkat, že se na žalobce v posledních letech svého života sám neobracoval s žádostmi o pomoc. Argument žalobce, že zůstavitel jeho pomoc nepotřeboval, je v této souvislosti zcela lichý. O negativním postoji žalobce vůči zůstaviteli svědčí také tvrzení uvedené žalobcem v žalobě, když z žaloby vyplývá, že zůstavitel prakticky žádnou pomoc žalobce nepotřeboval, neboť byl dle jeho názoru dostatečně podporován žalovaným ad 2) a žalovaným ad 3). Uvedené je však ve zcela zřejmém rozporu s projevem takového zájmu, jaký by žalobce jako potomek zůstavitele projevoval měl. Žalovaná ad 1) je v [REDAKCE], syn zůstavitele žalovaný ad 2) má svou vlastní rodinu, další syn zůstavitele žalovaný 3) žije se svou rodinou v [REDAKCE]. Je neobhájitelné, aby se žalobce nezajímal o potřeby zůstavitele jen z toho důvodu, že v okolí zůstavitele měl být dostatek osob, které by zůstaviteli v případě nouze pomohly, ostatně o potřebě pomoci vzhledem k přerušeným kontaktům s rodinou nemohl mít žalobce ani žádné informace. Z žaloby vyplývá, že žalobce by byl případně zůstaviteli nápomocen až tehdy, kdyby sám nebyl schopen se o sebe postarat. Uvedené svědčí o absenci jakýchkoliv citů žalobce vůči zůstaviteli, jakéhokoli zájmu či snaze zůstaviteli jako jeho syn pomoci či mu být ve stáří nablízku. Důvod pro vydědění žalobce tedy v daném případě naplněn byl.

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázáno, že MUDr. G [REDAKCE] Z [REDAKCE] nar. [REDAKCE] sepsal dne 15.7.2003 listinu o vydědění, v níž uvedl, že vydědí svého syna [REDAKCE] Z [REDAKCE], nar. [REDAKCE], včetně jeho potomků, a to z důvodu, že syn o něj trvale neprojevoval, ani neprojevuje opravdový zájem, zůstavitele roky nenavštěvuje, nezajímá se o to, zda zůstavitel potřebuje či nepotřebuje pomoc ve stáří, nemoci či správě majetku (opravy, splátky, půjčky, atd.), svým nezájmem a nepravdivými informacemi o celé rodině vytvořil stav, kdy i dva vnuci zůstavitele jsou pro zůstavitele neznámými osobami, v tom [REDAKCE] Z [REDAKCE] pokračoval i tím, že o narození vnučky se zůstavitel dozvěděl od známých náhodně 3 měsíce po jejím narození, usnesením ze dne 20.6.2011 Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl pověřeným soudním komisařem JUDr. Václavem Halbichem, notářem v Praze, že pozůstalý syn I [REDAKCE] Z [REDAKCE]

se odkazuje, aby ve lhůtě 15 dnů po právní moci tohoto usnesení podal u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu na určení, že je dědicem ze zákona po zůstaviteli, a to proti žalovaným závětním dědicům I ██████ Z ██████, T ██████ Z ██████ a A ██████ Z ██████ s tím, že nebude-li žaloba ve stanovené lhůtě podána, nebude k pozůstalému synovi ██████ Z ██████, jakožto dědici ze zákona přihlíženo a pozůstalostní soud bude pod sp. zn. D pokračovat v dědickém řízení bez ohledu na něj. Z emailové komunikace žalobce ze dne 3. října 2002 bylo zjištěno, že žalobce adresoval M ██████ Z ██████ email, v němž uvedl, že vzhledem k tomu, že zůstali de facto jeho jedinými žijícími příbuznými zasílá mu kontakt na sebe a svou rodinu, z dopisu podepsaného B ██████ Z ██████ ze dne 14.1.2003 bylo zjištěno, že v tomto dopise B ██████ Z ██████ oslovila žalobce s tím, že během posledního roku se jeho děda dočkal několika radostných událostí a zpráv mezi kterými bylo i narození holčičky, o kterém se zprostředkovaně dověděl, mrzelo ho ale, že mezi dobrými zprávami nebyla ta, že žalobce našel cestu zpět ke své rodině, dále je v dopise uvedeno, že dědeček žalobce chtěl žalobci napsat, ale únava, která doprovázela jeho nemoc, mu v tom bránila, snad to, že se s ním přišli rozloučit, byl krok na této cestě, z písemně sepsané listiny označené jako svědecká výpověď D ██████ R ██████ ze dne 21. října 2012 opatřené doložkou o vlastnoručním podpisu D ██████ R ██████ soud zjistil, že jmenovaná zná rodinu strýce MUDr. G ██████ Z ██████ celý svůj život, zná dobře i svého bratrance ██████ Z ██████ o vydědění se dozvěděla od svého bratrance I ██████ se kterým si vyměnila několik emailů, se svým otcem ing. M ██████ Z ██████ na uvedené téma několikrát mluvila a ani on nedokázal vysvětlit důvod vydědění, jmenovaná dále uvedla, že znala situaci v rodině svého strýce a ví, že mělo kdysi dojít k nějakému konfliktu mezi I ██████ a jeho matkou, že by došlo ke konfliktu mezi I ██████ a jeho otcem nikdy neslyšela, ani od strýce, ani od svého otce, v posledních 15 letech se strýcovou rodinou stýkala jen minimálně, strýce viděla na pohřbu svého dědečka J ██████ Z ██████ v ██████, pak se s ním setkala spolu se svým otcem při společné návštěvě u ing. B ██████ Z ██████ vdovy po dědečku J ██████ Z ██████, kde její otec a strýc přebírali nějaké drobnosti po svém zemřelém otci, mimo to se strýcem i s tetou několikrát krátce setkala v jejich bytě v domě na ██████ zvláště v době, kdy pracovala v ██████ mezi lety ██████, tehdy přebírala od strýce různé daňové doklady, dopisy, apod., pro svého otce, který strýci vedl účetnictví a tyto pak otci předávala při svých návštěvách rodičů, strýc s tetou jí také navštívili v porodnici v ██████ po narození jejího syna R ██████ v ██████ ██████ jmenovaná dále uvedla, že si předně nepamatuje, kolik těchto setkání celkem bylo a kdy přesně se uskutečnila, během těchto většinou krátkých schůzek mluvila se strýcem o běžných věcech, samozřejmě i o svých bratrancích, strýc si nikdy na I ██████ nestěžoval, stejně tak se nikdy nesvěřil, že by měl nějaké problémy se svým zdravotním stavem nebo problémy materiální povahy, ani otec jmenované se nikdy nezmiňoval, že by strýc byl nemocný nebo měl finanční problémy, zhruba od roku ██████ kdy se jmenovaná vrátila ze ██████ věděla, že strýc zdědil ██████ v ██████, později v tomto domě jmenovaná strýce a tetu několikrát navštívila, ██████ ██████ ██████ o strýcově nemoci se dozvěděla přibližně 6 měsíců před strýcovu smrtí, otec si byl se strýcem posledních několik let velice blízký a o průběhu strýcovi nemoci jmenovanou průběžně informoval. Dále uvedla, že ví od matky, že I ██████ nesl otcovu smrt těžce, vůbec nevěděl o strýcově nemoci a jeho smrt pro něj byla naprostým

překvapením, netušil, že vzájemné odcizení došlo tak daleko, že mu nikdo z rodiny nedá nějakým způsobem na vědomí, že otec je těžce nemocný a umírá. Jmenovanou překvapilo, že ani jeden z jeho bratrů ho před strýcovou smrtí nekontaktoval, zhruba o měsíc později se od [redacted] dozvěděla o vydědění, se svým otcem několikrát později důvody vydědění probírala, otec jí řekl, že strýc snad toto rozhodnutí učinil kdysi před odjezdem na nějakou dovolenou a nestihl jej již nikdy napravit. Z otcova vyprávění pochopila, že strýc si svoji nemoc a možnost, že by mohl umřít, dlouho nepřipouštěl, otec jí také vyprávěl o posledních rozhovorech se svým bratrem a o tom, že při poslední návštěvě, kdy viděl svého bratra, mu strýc řekl, že ho velmi mrzí, že v životě už nestihl udělat několik věcí, mimo jiné vyřešit a urovnat své vztahy se synem I. [redacted]. Ze svědecké výpovědi A. [redacted] Z. [redacted] manželky žalobce soud zjistil, že vztahy mezi nimi, tj. mezi žalobcem a jeho manželkou na straně jedné a zůstavitelem a tchýní a bratry na straně druhé byly do roku 2000 dobré, zůstavitele s tchýní navštěvovali u nich v bydlišti v [redacted] též na [redacted] v té době bydleli s manželem od roku [redacted] u rodičů svědkyně, s manželem se brali v roce [redacted], v roce [redacted] se narodil první syn, druhý syn v roce [redacted] a dcera v roce [redacted] v době, kdy se narodil první syn byly vzájemné vztahy se zůstavitelem výborné, s tchýní si pouze nerozuměla ve věcech týkajících se výchovy dětí, jinak se jednalo o dobré vztahy, po narození prvního syna byla svědkyně na rodičovské dovolené a manžel pracoval, tchýně je nepodporovala materiálně, ani jinak, ani neposkytovala nějaké náklady na obživu, s tímto případně pomáhali rodiče svědkyně, kteří pomáhali i se [redacted]

[redacted], zůstavitel jim na stavbu [redacted] nepřispíval ani finančně, ani fyzickou výpomocí, svědkyně dále vypověděla, že zůstavitel jí viděl těhotnou, když čekala dceru, která se narodila v roce [redacted] zhruba 1 až 2 týdny před porodem se potkali v restauraci, tchánovi s tchýní posílala fotky dětí, rovněž takto posílala i fotky dcery i pozvánku na její křtiny, toto posílala poštou, nikdo od zůstavitele na křtiny nepřišel, na křtiny předchozích dětí zůstavitel s tchýní přišli. V roce [redacted] je tchán s tchýní navštívil v souvislosti s narozeninami druhého syna, bylo to [redacted]. Po roce [redacted] chtěli s manželem navštívit tchána s tchýní na velikonoce, tehdy nebyli doma. Svědkyně dále vypověděla, že poté se manžel nepohodl s I. [redacted], pak jeli navštívit zůstavitele na vánoce roku 2000, jeli za nimi [redacted] oni jim neotevřeli, i když museli být doma, protože se svítilo, svědkyně s manželem jim nechali u dveří dárky, pak ještě asi půl hodiny čekali v autě a poté odjeli, vztahy s bratry manžela byly normální, po roce 2000 se přestali navštěvovat. Svědkyně dále vypověděla, že adresu rodičů manžela si zjistila už někdy v roce 2001, protože její sestra bydlí v [redacted] a oni sami jim nedali vědět, kde v [redacted] bydlí, po roce 2000, v době, kdy dceři byly [redacted] roky, jeli zůstavitele s tchýní navštívit na chalupu [redacted] tehdy jejich přístup vnímala jako odměřený, nic moc neřekli, chtěla vědět, proč se to stalo, nic se nedozvěděli, v roce [redacted] kdy tchána navštívili [redacted], on pracoval na zahradě, nezdálo se, že by měl nějaké zdravotní problémy, o smrti zůstavitele se dozvěděla tak, že jí to zavolal její manžel, myslím, že ten se to dozvěděl od svého strýce, tchýně jí nevolala, svědkyně dále vypověděla, že s manželem nevěděli o tom, že zůstavitel je nemocen, dále vypověděla, že kontakt na ně zůstavitel s tchýní měli, avšak nikdy nereagovali, když jim posílala fotky dětí, apod., v roce [redacted] byli na narozeninách pana F. [redacted] byli tam ona, manžel, i děti, vše bylo v pořádku, bavili se se zůstavitelem i bratry, vše bylo normální. V roce [redacted] se zúčastnili pohřbu pana F. [redacted] tehdy svědkyně vnímala odměřený přístup zůstavitele i dalších členů rodiny, nikdo se s nimi moc nebavil, do roku 2000 se zůstavitel o vnoučata zajímal, od roku 2000 se o ně přestal

zajímat, svědkyně dále vypověděla, že důvodem ukončení kontaktu se zůstavitelem bylo to, že manžel se nepohodl s mamkou, jednalo se o neshodu, poté více méně vztahy v rodině přestaly fungovat. Dále vypověděla, že obecně se dá říci, že vztahy mezi manželem a jeho otcem byly chladnější, nehádali se, když hovořila se svým manželem o jeho vztahu s otcem, říkal jí, že se to táhlo již od dětství, cítil se v rodině ostrčený, o tom, že zůstavitel nabyl z dědictví nemovitost se dozvěděli někdy v létě roku 2000, vztahy byly chladnější už na narozeninách syna v roce [REDACTED] v době, kdy se jim narodily děti, se navštěvovaly poměrně často, tak jedenkrát týdně nebo jezdili za rodiči [REDACTED] bydleli od sebe [REDACTED] km, svědkyně dále vypověděla o tom, že manžel byl kontaktován bratrem A [REDACTED] s žádostí nevlastní babičky B [REDACTED] o usmíření, na to manžel reagoval, pokud jde o bratra odměřeně, babičku B [REDACTED] Z [REDACTED] pak jeli navštívit, chtěli jí ukázat dceru a pohovořit s ní, svědkyně zůstavitele po roce 2000 nekontaktovala, nicméně se nedá říct, že by s manželem byli za jedno v tom nekontaktovat rodinu, o tom svědčí i jejich návštěva v roce 2004 [REDACTED] k tomu svědkyně dále vypověděla, že když z této návštěvy odcházeli, řekli jim, že se jim ozvou, ale už se neozvali, děti bývaly u rodičů manžela na prázdninách, ale ne delší dobu, vždy tam byly tak [REDACTED] dny, po roce 2000 k těmto prarodičům jejich děti již nejezdily, svědkyně dále vypověděla, že před rokem 2000 je rodiče manžela žádali o to, aby k nim dali děti na prázdniny, dokud byly děti malé, tak to svědkyně nedovolila, pak jim vyhověli, před vánoci roku 2000 telefonicky ani jinak zůstavitele s tchýní nekontaktovali, měli na sebe telefonní kontakt, byl to telefonní kontakt na pevnou linku do [REDACTED] poté, kdy se přestěhovali do [REDACTED] na ně telefonní kontakt neměli, ze strany jejich dětí neprobíhaly pokusy o kontakt se zůstavitelem. Svědek V [REDACTED] J [REDACTED] tchán žalobce, vypověděl, že po svatbě dcery a žalobce byly vztahy se zůstavitelem normální, navštěvovali se, o žádných problémech svědek neví, nezaznamenal nějaký konflikt mezi zůstavitelem a žalobcem, vztah žalobce k jeho otci byl pouze trochu zdrženlivý, ale choval se slušně ke svým rodičům, svědek dále vypověděl, že neví o tom, že by zůstavitel podporoval dceru a žalobce s tím, že se domnívá, že by mu to dcera řekla, pokud by jim tchán nějakým způsobem pomáhal, pokud jde o [REDACTED], s tou pomáhal svědek s manželkou i prarodiče, zůstavitel se na [REDACTED] nepodílel, žádná nabídka z jeho strany v tomto směru nepřišla, rovněž bratři žalobce nepřišli s nabídkou pomoci se [REDACTED] svědek dále vypověděl, že celkově by vztahy v rodině hodnotil jako běžné, neviděl žádné problémy, rovněž nepozoroval žádnou změnu, pouze zaznamenal, že dcera s žalobcem se přestali stýkat s rodinou žalobce. Když se na to žalobce ptal, on o tom nechtěl mluvit, pak řekl, že se pohádal s mámou, o tom, že se zůstavitel s manželkou odstěhovali z [REDACTED] jim zůstavitel nikdy neřekl, se zůstavitelem se svědek a jeho manželka po roce 2000 již nesetkali, naposledy zůstavitele viděl někdy v letech 98, 99 o žádném sporu mezi žalobcem a jeho rodiči, jeho otcem, svědek nevěděl, o tom, že zůstavitel zdědil [REDACTED] se dozvěděl nedávno, tak před rokem. Svědkyně B [REDACTED] K [REDACTED] H [REDACTED] sestra matky žalobce vypověděla, že celá záležitost se táhne léta, již od výchovy dětí, vypověděla, že se domnívá, že všechny děti měly stejnou šanci pro život, žalobce se přestal stýkat s rodinou zůstavitele, zůstavitele znala [REDACTED] let, byl to zásadový a důsledný člověk, stálo ho to velké úsilí a rozvažování, než se rozhodl ke kroku vydědit žalobce, se zůstavitelem hovořila zhruba 5 měsíců před jeho smrtí, uvedla, že si vzpomíná, že zůstaviteli bylo velmi líto, jak to všechno s [REDACTED] dopadlo. Celé to bylo v důsledku toho, že zůstavitel spravoval dědictví, které se dědilo z pokolení na pokolení a měl strach, že by se toto dědictví mohlo rozdrobit na dluhy a exekuce, myslel to dobře a

nechtěl I. [redacted] ublížit, o vydědění se dozvěděla od zůstavitele, když ho navštívila [redacted] bylo to při jejich posledním setkání, asi 5 měsíců před smrtí zůstavitele, tedy někdy v [redacted] přibližně, dále svědkyně vypověděla, že vnímala, že zůstavitel byl smutný z toho, jak I. [redacted] žije, jaký vede život, že byl [redacted] dále byl smutný z toho, že I. [redacted] byl zoufalý z toho, [redacted] zůstavitele mrzelo, že pokaždé, když se viděli a bylo to jen párkrát, docházelo mezi nimi k nedorozuměním, rovněž zůstavitele i jeho manželku mrzelo, že nevidí děti I. [redacted], rovněž se nedozvěděli o třetím těhotenství manželky I. [redacted] svědkyně dále vypověděla, že žalobce byl od dětství milý a veselý komunikativní člověk, postupně svědkyně nabývala dojmu, že dokáže mistrně manipulovat s lidmi a přesvědčovat je o své pravdě, mezi svědkyní a žalobcem žádný konflikt nebyl, žalobce naposledy viděla na pohřbu svého otce v [redacted] předtím se viděli na oslavě [redacted] v [redacted] o tom, že žalobce má manipulativní povahu se dozvěděla z doslechu od své sestry, nikdo z dětí v rodině zůstavitele nebyl diskriminován, všechny děti měly stejnou šanci na život a na studia, svědkyně dále vypověděla, že žalobce přišel na oslavu [redacted] narozenin jejího otce s manželkou, vůbec se s nimi nebavili, oslavenec měl pocit, že se žalobce musel nějak dotknout, druhá situace se odehrála na pohřbu otce svědkyně, kde žalobce vykřikoval, že od toho pána, tedy bratra svědkyně nic nechce, svědkyně dále vypověděla, že neměla příležitost hovořit s žalobcem o jeho vztahu k zůstaviteli. Dále svědkyně vypověděla, že jí zůstavitel říkal, že po svatbě žalobce, žalobce [redacted] otec jeho manželky mu pomáhal, [redacted] dále svědkyně uvedla, že neví o tom, že by žalobce se někdy obrátil na zůstavitele či ostatní rodinu s návrhem na usmíření, naopak toto bylo iniciováno ze strany ostatních bratrů. Svědek ing. J. [redacted] F. [redacted] bratr manželky zůstavitele vypověděl, že žalobce užíval chalupu jeho otce, nechoval se tam však dobře, začaly se tam ztrácet věci, otec svědka mu posléze zakázal přístup do této chalupy, bylo to někdy v období let [redacted] ztrátu věcí řešil otec svědka, svědku pak přikázal, aby žalobce do chalupy nepouštěli, jednalo se o chalupu [redacted] Dále svědek vypověděl, že ví o tom, že žalobce přerušil vztahy s rodinou, také rodině nenabídl pomoc v době, kdy zemřeli rodiče zůstavitele a jeho manželky, žalobce měl utkvělou představu, že mu rodina ubližuje, není to však pravda, nikdo z dětí nebyl v rodině upřednostňován, ani diskriminován, ke všem se přistupovalo stejným dílem, svědek s žalobcem hovořil o jeho problémech, které vnímal v rodině v době svého dospívání, po jeho svatbě s ním již nehovořil, dá se říct, že někdy po roce 1992 se s žalobcem přestal stýkat, on přerušil vztah se svědkem a jeho rodinou. Svědek dále uvedl, že žalobce přerušil kontakt se svou rodinou v roce 99, žalobce se pak neobjevoval na rodinných oslavách, tedy oslavách týkajících se zůstavitele a jeho manželky, svědek dále uvedl, že žalobce již půl roku před oslavou [redacted] otce svědka v [redacted] přerušil styky s rodinou, žalobce se na oslavu [redacted] otce svědka dostavil, dále svědek vypověděl, že zůstavitele si velmi vážil, byl to zásadový, spravedlivý člověk, jeho vztah k bratrům i synům vnímal pozitivně, měl své zásady, žalobce znal jako svého synovce od narození, žalobce byl normální dítě, pak se něco zlomilo, žalobce [redacted] podle svědka neměl žalobce v rodině horší postavení, nikdo tam neměl zvláštní statut, ani nebyl nikdo diskriminován, dále svědek uvedl, že by neřekl, že neshody mezi žalobcem a jeho matkou byly zvláštní nebo zásadní, matka žalobce pouze chtěla, aby z žalobce vyrostl správný a čestný člověk, dále svědek uvedl, že ví o tom, že zůstavitel s manželkou

žalobce po jeho svatbě podporovali, ví, že tam došlo k odpuštění nějakých dluhů, které měl žalobce vůči zůstaviteli, darovali jim věci, ví také, že připravovali pro své syny výbavu, dětem pak dávali oblečení a potraviny. Svědek dále uvedl, že má pocit, že k přerušení styku zůstavitele s vnučaty došlo ze strany žalobce, zůstavitel s manželkou měli zájem o to být v kontaktu s vnučaty, žalobci nabízeli hlídání, styk od narození dětí žalobce s rodinou zůstavitele byl minimální, ze strany žalobce nebyl zájem o kontakt se zůstavitelem, k rodinnému setkání na oslavě narozenin otce svědka svědek uvedl, že žalobce se tam dostavil jako první, s nikým se však nebavil, choval se nadřazeně, svědek dále uvedl, že chování žalobce vůči jeho rodině nechápal, zřejmě za tím byla představa žalobce, že je mu ubližováno, svědek dále uvedl, že si myslí, že ze strany žalobce nebyla snaha usmířit se se zůstavitelem před jeho smrtí, dále svědek uvedl, že neví, o jaké dluhy, které měly být žalobci zůstavitelem odpuštěny je jednalo, ví, že žalobce nakupoval nějaká motorová vozidla, zřejmě tam mu vznikly dluhy, neví o jakou výši dluhu se jednalo. Svědkyně M. [REDACTED] Z. [REDACTED], teta žalobce vypověděla, že před nedávnem se od svého manžela, který byl bratrem pana G. [REDACTED] Z. [REDACTED] dozvěděla, že žalobce měl být protěžované dítě, ona má však názor zcela opačný, podle jejího názoru byl žalobce spíše dítě nechtěné, jak tomu bývá u prostředního dítěte, svědkyně dále uvedla, že její manžel o tom měl takto hovořit se synovcem ing. A. [REDACTED] Z. [REDACTED], svědkyně dále vypověděla, že žalobce ze všech tří sourozenců měla jako svého synovce nejradši. Pokaždé, když se setkala s jeho matkou, řekla o žalobci něco kladného, z její strany se setkávala na jeho adresu s kritikou, nebylo tomu tak ze strany jeho otce. Svědkyně dále uvedla, že z vyprávění ví, že její švagr MUDr. Z. [REDACTED] dostávala poukázky na dovolené v zahraničí a pokud ví, žalobce na těchto dovolených v zahraničí nebyl, dále svědkyně vypověděla, že neví o žádné rozepři, která by měla být mezi žalobcem a jeho otcem. Žalobce nikdy o svém otci negativně nehovořil, dále svědkyně vypověděla, že pokud její manžel hovořil se svým bratrem G. [REDACTED] Z. [REDACTED], G. [REDACTED] Z. [REDACTED] se vždy ptal na žalobce, pokud k nim volal, manžel svědkyně jí předával telefon, neboť věděl, že svědkyně je s žalobcem v kontaktu. G. [REDACTED] Z. [REDACTED] měl zájem o I. [REDACTED] tento zájem byl průběžný, svědkyně vypověděla, že žalobce měl konfliktní vztahy se svojí matkou, která ho v podstatě za nic nechválila, dále svědkyně vypověděla, že si vzpomíná na situaci, kdy se zúčastnila pohřbu nevlastního otce, pana G. [REDACTED] Z. [REDACTED], část z nich se shromáždila v bytě zemřelého, žalobce s manželkou tam nebyli, přišli až před obřadní síň, přišli tehdy s malou A. [REDACTED] které bylo asi [REDACTED] švagr si chtěl A. [REDACTED] pochovat, avšak na ní natahoval ruce a pak je zase stáhl, svědkyně vypověděla, že neví, jestli si to sám rozmyslel nebo to bylo na něčí pokyn, konfliktní byly vztahy mezi žalobcem a jeho matkou, svědkyně uvedla, že má za to, že matka měla žalobci za zlé, že měl [REDACTED]

[REDACTED] Žalobce se tedy nepohodl s matkou, nikoliv s otcem, naposledy se se zůstavitelem svědkyně viděla v letech 2004, 2005, možná začátkem roku 2006, s G. [REDACTED] Z. [REDACTED] hovořila i telefonicky, ten si nikdy na svůj zdravotní stav nestěžoval, o tomto tématu se nebavili a on se o tom nebavil ani s manželem svědkyně, svědkyně uvedla, že si myslí, že žalobce žádný konflikt se svým otcem neměl, G. [REDACTED] Z. [REDACTED] svědkyni o vydědění syna nikdy nic neřekl, svědkyně dále k situaci na pohřbu nevlastního otce G. [REDACTED] Z. [REDACTED] vypověděla, že žalobce s manželkou chtěli zůstaviteli ukázat jeho vnučku, zdravili rodiče na dálku, sami si však netroufli přijít s vnučkou, proto si svědkyně vzala A. [REDACTED] do náruče a pak se stalo výše uvedené, kdy svědkyně měla dojem, že G. [REDACTED] Z. [REDACTED] si jí chtěl pochovat, ale něco nebo někdo mu v tom zabránil, svědkyně dále uvedla, že podle jejího osobního názoru

byl G [redacted] Z [redacted] příjemný, vzdělaný, je chytrý člověk, ale byl spíše řízen manželkou. Dále svědkyně vypověděla, že to, že se po dlouhou dobu žalobce neviděl se svým otcem, resp. se svou rodinou bylo způsobeno konfliktem, který nastal mezi žalobcem a jeho matkou, kdy žalobce byl svojí matkou vyhozen, kdy přišel domů a matka ho nepustila dál, takto to svědkyně slyšela, říkal ji to žalobce i jeho manželka, žalobce pak neměl klíče od bytu, naopak svědkyně vypověděla, že ví o tom, že žalobce hovořil o tom, že rodičům posílali fotky dětí, pak je jeli navštívit i [redacted] žalobce pak nevěděl, kam se rodiče odstěhovali, tudíž je nemohl navštěvovat, svědkyně dále uvedla, že se domnívá, že G [redacted] Z [redacted] byl spíše popostrčen k tomu, že si nenašel cestu k žalobci. Svědek J [redacted] P [redacted] vypověděl, že je spolužákem A [redacted] Z [redacted] z vysoké školy, zná rodiče A [redacted] přítomného žalobce zná pouze jako třetího bratra, ale nikdy se neviděli, svědek dále uvedl, že s ing. A [redacted] Z [redacted] se zná od roku [redacted] byl od něj informován o jeho situaci v rodině, o tom se bavili, poprvé mu situace v rodině A [redacted] byla popsána někdy kolem roku 2000, bylo mu řečeno, že žalobce má 2 bratry, z toho jeden s rodinou nekomunikuje, A [redacted] mu bylo vysvětleno, že se jedná o neshody ohledně majetku, ze strany bratra byl kontakt s A [redacted] přerušen, bratr A [redacted] si nepřál další komunikaci, komunikace probíhala prostřednictvím emailů, svědek dále uvedl, že neví, jak se jmenuje manželka žalobce, ani kolik má žalobce dětí. Svědkyně B [redacted] Z [redacted] vypověděla, že se znala s rodinou od roku [redacted] po smrti paní D [redacted] Z [redacted] si vzala pana Z [redacted] je v podstatě nevlastní babičkou zúčastněných, výchovu dětí v rodině Z [redacted] svědkyně vnímala tak, že tam nedělali rozdíly, žádné konkrétní problémy jí známy nebyly, svědkyně uvedla, že neví o tom, že by některé z dětí bylo protěžováno či naopak zavržováno, na žádné rozpory si nevzpomněla, dále svědkyně uvedla, že ke změně vztahů mezi rodinou zůstavitele a žalobcem došlo po svatbě žalobce, byly tam problémy v tom, že žalobce nechtěl půjčovat děti. G [redacted] Z [redacted] i jeho manželku to mrzelo, k přerušení styku mezi rodinou žalobce a rodinou zůstavitele docházelo postupně, proběhlo několik formálních návštěv, žalobce se zúčastnil narozenin svědkyně zůstavitele i manžela svědkyně, jednalo se spíše o formální návštěvy, k přerušení kontaktu došlo někdy kolem roku [redacted] svědkyně uvedla, že neví přesně proč, měla pocit, že k tomu došlo ze strany žalobce a bylo to hlavně kvůli dětem, svědkyni se rovněž doneslo, že žalobce se nevyjadřoval dobře o svých rodičích, dále svědkyně uvedla, že si vzpomíná, že se s žalobcem setkali na pohřbu ing. F [redacted] tehdy G [redacted] Z [redacted] s manželem svědkyně žalobci domlouvali, aby si s matkou promluvil. Po pohřbu pak došlo k incidentu v restauraci, kdy žalobce prohlásil, že s takovými lidmi u stolu sedět nemusí, poté odešel, svědkyně dále uvedla, že se domnívá, že G [redacted] Z [redacted] by se nenechal nikým ovlivnit, byl to zásadový člověk, dále svědkyně uvedla, že když probírali s G [redacted] Z [redacted] situaci s žalobcem, G [redacted] Z [redacted] zmiňoval, že vztahy mezi ním a žalobcem nejsou dobré, též zmiňoval, že uvažuje o vydědění žalobce, dále svědkyně vypověděla, že si myslí, že zůstavitel se nesnažil kontaktovat žalobce před vyděděním, na otázku proč vztahy mezi žalobcem a jeho otcem, resp. rodinou zůstavitele nebyly dobré, svědkyně odpověděla, že se nenavštěvovali, G [redacted] Z [redacted] se dozvídal věci, o kterých pochyboval, že by byly pravda, svědkyně dále uvedla, že neví, od koho tyto informace G [redacted] Z [redacted] dostával, bylo mu řečeno, resp. takto se dozvídal, že žalobce se nevyjadřuje dobře o svých rodičích, žalobce se před svědkyní nevyjadřoval hanlivě o svém otci, svědkyně dále uvedla, že ke změně vztahu mezi žalobcem a rodinou zůstavitele došlo po svatbě žalobce v roce [redacted] poté došlo k ochlazení vztahů, svědkyně to vnímala tak, že osobní kontakty byly ze strany žalobce ve vztahu k rodině

zůstavitele pouze příležitostně, svědkyně dále vypověděla, že si nevzpomíná, že by mezi žalobcem a jeho otcem byl nějaký konflikt. Svědkyně E. Z. manželka A. Z. vypověděla, že s rodinou Z. se zná od roku [redacted] zná osobně i žalobce, vídali se, jezdili na návštěvy, párkrát se potkali u rodičů manžela svědkyně, svědkyně dále vypověděla, že nebyla přítomna u žádné hádky mezi žalobcem a zůstavitelem, problémy vnímala v tom směru, že žalobce nechtěl svěřovat své děti do péče prarodičů, problém pak nastal i v roce 1999, kdy žalobce vnímal hůře, že nebyl ze strany zůstavitele informován o dědictví po otci pana G. Z., svědkyně dále uvedla, že se domnívá, že vztah zůstavitele i jeho manželky k vnoučatům byl standardní, oni spíše realizovali návštěvy u žalobce, tedy u svého syna ve [redacted] svědkyně dále uvedla, že ví, že G. Z. i jeho manželka podporovali rodinu žalobce, ví, že jim posílali peníze, květiny manželce žalobce, nějaké prací prostředky, apod., podle svědkyně nebylo normální, že žalobce své rodiče nenavštěvoval a nechtěl jim svěřovat do péče vnoučata, vztahy mezi žalobcem a G. Z. a jeho manželkou by svědkyně nenazvala jednostranné, spíše by je charakterizovala tak, že byly intenzivnější ze strany G. Z. a jeho manželky, k přerušení vztahů došlo někdy v [redacted], kdy G. Z. oznámil svým dvěma synům zprávu o dědictví, I. Z. se o této záležitosti dozvěděl od někoho cizího, nabyl zřejmě dojmu, že mu tato informace měla být zatajena, manžel svědkyně se snažil situaci s žalobcem vyřešit, psal mu vysvětlující dopis. Pokud svědkyně ví, žalobce mu odpověděl, že si ho má vymazat z kontaktů. Svědkyně dále vypověděla, že G. Z. o dědictví nejprve informoval A. a T. protože tito s ním žili ve společné domácnosti na rozdíl od žalobce, který žil ve [redacted] G. Z. měl v úmyslu informovat žalobce o této skutečnosti při jeho první návštěvě, při této návštěvě však došlo k hádce a G. Z. zřejmě ztratil chuť I. o této skutečnosti informovat. Svědkyně dále uvedla, že u této hádky přítomna nebyla, svědkyně s G. Z. o žalobci nehovořila, pokud svědkyně zmiňovala, že rodina žalobce byla podporována rodinou zůstavitele, toto se zmiňovalo v rodinném kruhu, ví, že se takto zmiňovalo, že se manželce žalobce posílaly květiny, prací prostředky, kdo to zmínil, si již nevzpomněla, svědkyně dále vypověděla, že v minulosti bydleli s manželem na adrese [redacted] svědkyně o vydědění žalobce s G. Z. nehovořila, dále svědkyně vypověděla, že je jednatelkou a společnicí společnosti [redacted] která sídlí na adrese [redacted] dále vypověděla, že si nevzpomíná, že by její manžel pomáhal žalobci se [redacted]. Svědek ing. M. Z. strýc žalobce vypověděl, že jeho vztah k bratrovi, tedy zůstaviteli byl velmi blízký a silný, zůstavitel byl spíše introvert, byl silnou osobností, svědek neměl pocit, že by byl člověk, který se nechá někým řídit, svědek dále uvedl, že neměl pocit, že by ve vztahu k dětem zůstavitele docházelo k nadřování některému z dětí, k přerušení vztahů mezi bratrem svědka a žalobcem se svědek nemohl vyjádřit, neboť neví, kdo byl iniciátorem, uvedl, že to vzniklo kvůli dědictví jeho bratra, když hovořil se svým bratrem, ten se nikdy nezmínil o negativním chování žalobce vůči němu, o smrti zůstavitele informoval svědek žalobce, svědek dále vypověděl, že zdravotní stav jeho bratra byl dobrý, ten se zhoršil až půl roku před jeho smrtí, svědek nikdy nebyl u toho, že by jeho bratr žádal žalobce o pomoc, dále vypověděl, že nezná důvody vydědění, bratr mu říkal, že je tam něco špatně, svědek z toho byl překvapen. Svědek ing. Z. H. vypověděl, že byl přítelem zůstavitele, dá se říct, že byl rodinný přítel. Dále svědek vypověděl, že MUDr. Z. nepodléhal ani vlivu své manželky, ani svého

nadřízeného generála. Měl dominantní postavení jak v rodině, tak i na pracovišti, svědek neslyšel a nevnímal, že by MUDr. Z. [redacted] měl ke svým dětem nějak odlišný vztah, MUDr. Z. [redacted] se svědku v roce [redacted] svěřil, že má problémy s žalobcem, že po svatbě syna I. [redacted] dochází k odcizení, v roce 2008 se svědkovi MUDr. Z. [redacted] dále svěřil, že s žalobcem je to špatný, že se úplně odcizil a že se od cizích lidí dozvěděl, že se mu narodila vnučka, společně nehovořili o tom, zda zůstavitel žalobce kontaktoval za účelem narovnání vztahů, styky mezi žalobcem a MUDr. Z. [redacted] nebyly, nestýkali se, svědek měl dojem, že žalobce o rodinu nejeví žádný zájem, svědek dále uvedl, že v letech 1996 – 2008 byli v telefonickém kontaktu se zůstavitelem, svědek nebyl přítomen někdy u nějakého konfliktu mezi žalobcem a MUDr. Z. [redacted]. Svědek B. [redacted] vypověděl, že s žalobcem se vidí poměrně často, neboť bydlí ve stejném městě, T. [redacted] potkává na různých sešlostech, s A. [redacted] se vidí 1x do roka, se žalobcem se potkává 2x – 4x do měsíce, někdy si zavolají. MUDr. Z. [redacted] znal, pracoval [redacted], podle jeho názoru se žalobce od rodiny odklání, vnímal, že vztah mezi žalobcem a ostatní rodinou postupně vychládá, první odklon od rodiny ze strany žalobce ve vztahu k ostatní části rodiny zaznamenal někdy v letech 96, 97, moc to však nevnímal, k zásadnímu rozkolu došlo pravděpodobně někdy v letech 99 – 2000, důvod svědek nezná, svědek uvedl, že si myslí, že iniciátorem rozkolu v rodině byl žalobce, nebyla s ním žádná diskuse, naproti tomu, pokud se svědek potkal s T. [redacted], ten se na bratra ptal, svědek dále uvedl, že s MUDr. Z. [redacted] nehovořil o osobním životě, tyto důvěrné diskuze mezi nimi neprobíhaly, svědek nebyl nikdy přítomen konfliktům mezi I. [redacted] a členy rodiny, na otázku, proč vypověděl, že iniciátorem rozkolu byl I. [redacted] svědek odpověděl, že pokud vždy potkal T. [redacted] s A. [redacted], oni se ptali na brácha, jak se má, co dělá, T. [redacted] mu říkal, že ho ta situace mrzí, naproti tomu I. [redacted] se o tom bavit nechtěl, říkal, že bratry nemá. Svědek P. [redacted] F. [redacted] vypověděl, že MUDr. Z. [redacted] znal od dětství, vzhledem k tomu, že se znal od dětství s I. [redacted], A. [redacted] i T. [redacted], s I. [redacted] se stýkal denně, nyní se třeba potkají ve městě, jinak se nestýkají, s A. [redacted] a T. [redacted] se občas vidají, svědek dále uvedl, že podle něho důvodem změny ve vztazích mezi žalobcem a jeho rodinou byla asi manželka žalobce, která si nerozuměla s rodinou žalobce, pak začaly problémy kvůli dětem, žalobce se zmínil o dědictví, poté začal říkat, že nemá rodinu, že mu bylo zamlčeno dědictví, svědek dále uvedl, že nemůže odpovědět na otázku, zda se MUDr. Z. [redacted] zajímal o rodinu a život žalobce, stejně tak se nemohl vyjádřit k otázce, zda tak činili žalovaní, svědek dále uvedl, že důvěrně s MUDr. Z. [redacted] ani s paní I. [redacted] Z. [redacted] nehovořil. To, že žalobce nemá rodinu, začal žalobce prohlašovat v době, kdy mu mělo být zamlčeno dědictví, svědek nikdy nebyl přítomen u konfliktu mezi žalobcem a jeho otcem. Rodinných oslav se neúčastnil. Svědkyně D. [redacted] D. [redacted] vypověděla, že s bratrem G. [redacted] měly silný vztah, se syny zůstavitele se zná od narození, strávila s nimi spoustu času na společné chatě, s bratrem se setkávala při různých rodinných příležitostech, např. na své svatbě, na křtu jejího syna, na oslavách svých narozenin a dále na pohřbech, přestali se vidat v roce 2003, se synem bratra I. [redacted] je svědkyně v kontaktu doposud. Svědkyně se do [redacted] přestěhovala v roce [redacted] naposledy s bratrem G. [redacted] mluvila po notářském slyšení ohledně dědictví jejího otce, pak už ho viděla jenom jednou, bylo to na pohřbu tety v [redacted], zprávu o úmrtí bratra G. [redacted] se svědkyně dozvěděla od druhého bratra M. [redacted] [redacted]. Dále svědkyně vypověděla, že se svým synovcem si byli velmi blízcí, viděli se naposledy v [redacted] v roce 2012, svědkyně dále vypověděla, že viděla a cítila velmi silný otcovský vztah k synovi, svědkyně je přesvědčena, že to tak je proto, že [redacted]

syn zůstavitele, byl vždy připraven a ochoten mu pomoci s jakoukoliv prací a jakýmikoliv činnostmi, bratr G [redacted] mluvil o svém synovi I [redacted] vždy hezky, její bratr nikdy o žádném konfliktu se svým synem nemluvil, nemluvil ani o vydědění, svědkyně nikdy neviděla ani nezaznamenala, že by se I [redacted] nějak špatně zachoval vůči svému otci, zpočátku byl jejich vztah standardní, po roce 2000 nastala změna, G [redacted] o svém synovi I [redacted] už nemluvil, svědkyně byla u toho, jak žalobce mnohokrát svému otci pomáhal, zůstavitel si nikdy na žádné zdravotní problémy nestěžoval, zůstavitel byl vždy velmi dobře finančně zajištěn, dále svědkyně vypověděla, že nemůže říct, že by se zůstavitel k žalobci choval stejně jako k ostatním synům, podporu a finanční pomoc dostali pouze jeho dva synové, T [redacted] a A [redacted] kteří bydleli v [redacted]. Dále svědkyně vypověděla, že její bratr byl ve svém manželství velmi submisivní, nazvala by to zastřenou submisivitou, protože na první pohled z venku člověk nic nepozoroval, když s nimi byla, viděla, jak zůstavitel reaguje. Vypověděla, že její bratr ve skutečnosti v mnoha věcech a v mnoha důležitých rozhodnutích o penězích se řídil podle své manželky, žalobce byl podle toho, co si svědkyně pamatuje v kontaktu se svou rodinou zhruba do roku 2000, pak byly jeho snahy kontaktovat rodinu a být s nimi odmítnuty nebo zavrženy jeho otcem, svědkyně dále vypověděla, že si všímala a cítila, že bratři žalobce byli u matky oblíbenější, I [redacted] nikdy nepřijala svého syna tak plně, jako jeho bratry, své druhé dva syny, nikdy od ní neslyšela nic jako pochvalu, vždy šlo o kritiku a špatné věci, které udělal. Svědkyně dále vypověděla, že její synovec nikdy nemluvil o své matce špatně, tj. špatným způsobem. Svědek ing. M [redacted] Z [redacted] ve své doplňující výpovědi uvedl, že s bratrem nikdy nehovořili o tom, proč došlo k rozkolu mezi ním a žalobcem. Když se ho na to svědek ptal, vždycky odpověděl, že o tom nechce mluvit, nikdy spolu nehovořili o vydědění, dále svědek uvedl, že jeho bratr se mu nesvěřil s tím, zda ho mrzí, že by chtěl narovnat vztahy s žalobcem, žalobce dále soudu předložil fotokopie fotografií, na těchto fotografiích jsou dle popisu společné velikonoce v roce 1999 v bytě zůstavitele v [redacted], dále křtiny syna žalobce V [redacted] v roce [redacted] kterých se zúčastnil zůstavitel s manželkou, dále fotografie z roku 1996 – oslava narozenin syna žalobce I [redacted] u žalobce doma s tím, že na fotografii je zůstavitel s manželkou, dále fotografie z roku 1994 – oslava narozenin pana F [redacted].

Výše uvedené skutečnosti soud zjistil jednak z listinných důkazů, a to ze sdělení JUDr. Václava Halbicha ve věci [redacted] ze dne 28.4.2011, závěti sepsané dne 8.12.2004, listiny o vydědění ze dne 15.7.2003, usnesení v dědické věci [redacted] ze dne 20.6.2011, emailové komunikace ze dne 3. října 2002, písemně zachycené svědecké výpovědi D [redacted] R [redacted] ze dne 21. října 2012, dopisu sepsaného B [redacted] Z [redacted] ze dne 14.1.2003 a fotografií označených pod č. 1 – 4, jednak soud výše uvedené skutečnosti zjistil z výpovědí svědků, a to A [redacted] Z [redacted], V [redacted], J [redacted], B [redacted], K [redacted], H [redacted], ing. J [redacted], I [redacted], M [redacted], Z [redacted], J [redacted], P [redacted], B [redacted], Z [redacted], E [redacted], Z [redacted], ing. M [redacted], Z [redacted], ing. Z [redacted], H [redacted], J [redacted], B [redacted], P [redacted], F [redacted] a D [redacted], D [redacted].

Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci:

Žalobce udržoval se svými rodiči a tedy zůstavitelem MUDr. G [redacted] Z [redacted] standardní vztahy, rodiny se vzájemně navštěvovaly u příležitosti rodinných oslav a svátků, a to i v letech 1992 – 1999, zůstavitel neinformoval žalobce o dědictví získané

po biologickém otci zůstavitele, rovněž nebyl žalobce zůstavitelem informován o přestěhování zůstavitele a jeho manželky do nemovitosti nabyté z dědictví, žalobce zasílal poté, kdy jeho manželka zjistila adresu na které v [REDACTED] bydlí zůstavitel s manželkou fotky svých dětí a pohledy u příležitosti vánoc, narozenin, apod., zůstavitel na ně nikdy nereagoval, G [REDACTED] Z [REDACTED], otec žalobce pořídil dne 15.7.2003 listinu o vydědění, v níž vydědil svého syna I [REDACTED] Z [REDACTED], neboť ten o něj trvale neprojevoval, ani neprojevuje opravdový zájem, roky zůstavitele nenavštěvuje, nezajímá se o to, zda potřebuje či nepotřebuje pomoc ve stáří, nemoci či správě majetku jako jsou opravy, splátky, půjčky, apod., svým nezájmem i nepravdivými informacemi o celé rodině vytvořil stav, kdy i dva vnuci jsou pro zůstavitele neznámými osobami, v čemž [REDACTED] Z [REDACTED] pokračoval i tím, že o narození vnučky se zůstavitel dozvěděl od známých náhodně, [REDACTED] měsíce po jejím narození, G [REDACTED] Z [REDACTED] zemřel dne [REDACTED], žalobce se o existenci závěti a listiny o vydědění dozvěděl z přípisu JUDr. Václava Halbicha, notáře, žalobce byl usnesením ze dne 20.6.2011 v dědické věci po zemřelém G [REDACTED] Z [REDACTED] vyzván k podání žaloby na určení, že je dědicem ze zákona po zůstaviteli, a to ve lhůtě 15 dnů po právní moci tohoto usnesení, usnesení nabylo právní moci dne 15.7.2011, žalobce podal u soudu žalobu dne 22.7.2011.

Podle § 469a odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., zůstavitel může vydědit potomka, jestliže v rozporu s dobrými mravy neposkytl zůstaviteli potřebnou pomoc v nemoci, ve stáří nebo v jiných závažných případech, o zůstavitele trvale neprojevuje opravdový zájem, který by jako potomek projevoval měl, byl odsouzen pro úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody v trvání nejméně jednoho roku, trvale vede nezřízený život. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení, pokud to zůstavitel v listině o vydědění výslovně stanoví, vztahují se důsledky vydědění i na osoby uvedené v § 473 odst. 2.

Po zhodnocení provedeného dokazování a s poukazem na citované zákonné ustanovení soud dospěl k závěru, že důvody pro vydědění žalobce tak, jak byly vymezeny listinou o vydědění specifikovanou shora, nejsou dány. Soud má za to, že z provedeného dokazování vyplynulo, že vztahy mezi žalobcem a zůstavitelem, resp. rodinou v širším smyslu, sice vykazovaly určité nestandardní znaky, nicméně chování žalobce, jakkoliv by se mohlo v určitých situacích jevit jako neuctivé či lhostejné vůči zůstaviteli, nelze izolovat od chování ostatních členů rodiny, zejména tedy zůstavitele. Jinými slovy je nutno vždy posoudit, zda zůstavitel a další rodinní příslušníci, kteří byli v pravidelném kontaktu s ním, zejména manželka zůstavitele, nepřispívali svými postoji k vyhocení vzájemných vztahů. Z důkazů provedených v řízení vyplynulo, že vztahy mezi žalobcem a zůstavitelem byly do značné míry ovlivněny i přístupem matky k žalobci, což zřejmě vedlo k celkové nerovnováze ve vzájemných vztazích. V tomto směru soud odkazuje na výpověď svědků, a to zejména manželky žalobce A [REDACTED] Z [REDACTED] a manželky bratra zůstavitele M [REDACTED] Z [REDACTED], které ve svých výpovědích poukázaly na neshody mezi žalobcem a jeho matkou, svědkyně M [REDACTED] Z [REDACTED] a D [REDACTED] D [REDACTED] sestra zůstavitele, dále vypověděly, že vztah mezi žalobcem a jeho matkou od dětství žalobce vnímaly jako nevyvážený, neboť žalobce byl neustále matkou kritizován. Dále je třeba zdůraznit, že zůstavitel v listině o vydědění nijak nekonkretizoval dobu, po kterou ho žalobce nenavštěvuje či o něj jinak neprojevuje zájem. Užil-li zůstavitel slova, že jej syn roky nenavštěvuje a nezajímá se o něj, je s podivem, že toto období zůstavitel sám konkrétně nevymezil, když podle názoru soudu by taková konkretizace naopak podtrhla intenzitu chování žalobce vůči

zůstaviteli a zároveň by dokreslila míru, s jakou se nezájem žalobce mohl vepsat do citové oblasti zůstavitele. Nutno dodat, že zůstavitel v době, kdy sepsal listinu o vydědění, byl těsně za hranicí produktivního věku a nic nenavštěvovalo tomu, že by objektivně nebyl schopen sepsat listinu přesněji a výstižněji. Na délku tohoto období nezájmu proto lze usuzovat pouze z provedeného dokazování, kdy zlomovým okamžikem ve vztazích mezi žalobcem a zůstavitelem byla zřejmě skutečnost, že zůstavitel nabyt z dědictví po svém biologickém otci majetek vyšší hodnoty, tedy nemovitost a tuto skutečnost žalobci neoznámil, resp. ani žalobce neinformoval, že se z tohoto důvodu s matkou žalobce následně přestěhovali z [REDACTED] do [REDACTED]. Z důkazů, které byly provedeny, pak nevyplývá, že by vztahy mezi žalobcem a zůstavitelem byly výrazně narušeny již před tímto okamžikem. V této souvislosti soud poukazuje na výpovědi svědků A [REDACTED] Z [REDACTED], J [REDACTED] P [REDACTED], J [REDACTED] B [REDACTED], ing. [REDACTED] F [REDACTED] i E [REDACTED] Z [REDACTED] která sice uvedla, že vztahy mezi žalobcem a zůstavitelem byly narušeny již před rokem 1999, avšak zároveň vypověděla, že k přerušení vztahů došlo někdy v květnu 1999, kdy zůstavitel oznámil synům A [REDACTED] a T [REDACTED] zprávu o svém dědictví. Jediná svědkyně B [REDACTED] Z [REDACTED] se sice ve své svědecké výpovědi vyjádřila, že k přerušení kontaktů mezi žalobcem a zůstavitelem došlo někdy kolem roku 1996 a že měla pocit, že k tomu došlo ze strany žalobce a bylo to hlavně kvůli dětem, avšak z výpovědí ostatních svědků, resp. důkazů provedených v řízení nevyplývá, že kontakty žalobce se zůstavitelem z iniciativy žalobce byly zcela přerušeny od uvedeného roku, naopak z fotografií, které žalobce soudu předložil, vyplývá, že žalobce se se zůstavitelem (rodiči) stýkal u různých rodinných příležitostí a oslav v letech 94 – 99. Zůstavitel tak zřejmě vycházel z uvedeného období, tj. období od roku 1999, kdy proběhlo dědické řízení, resp. od roku 2001, kdy se zůstavitel přestěhoval s matkou žalobce do [REDACTED] do data sepsání listiny o vydědění, tedy 15.7.2003. I přesto, že zůstavitel může vnímat určité relativně krátké období jako významné z hlediska fungování vztahů mezi rodiči a dětmi a zároveň určující pro rozhodnutí o vydědění potomka, soud bez dalších konkrétních souvislostí, a takové nevyplývuly z provedeného dokazování, hodnotí toto období jako příliš krátké na to, aby bylo možno uzavřít, že žalobce se trvale přestal zajímat o zůstavitele. Nadto je třeba poukázat na spíše obecné a nekonkrétní výpovědi svědků, neboť svědci se vyjadřovali velmi obecně, pokud jde o vzájemné vztahy mezi žalobcem a zůstavitelem, zároveň je třeba zdůraznit, že žádný ze slyšených svědků nebyl přítomen u hádky či jiné konfliktní situace mezi žalobcem a zůstavitelem, ani svědci nevyověděli, že by se žalobce v konkrétní situaci a konkrétním způsobem o zůstaviteli vyjádřil hanlivě či neuctivě. Jak soud konstatoval výše, pro závěr, že tu jsou důvody vydědění, je nutno prokázat, že vyděděný potomek na straně jedné objektivně trvale neprojevoval zájem o zůstavitele, přičemž zároveň tu nebyly takové okolnosti, které by ho k tomu nutily. Na straně druhé je nutno prokázat, že zůstavitel měl opravdový zájem o zachování standardních vztahů s potomkem a přes alespoň minimální snahu se mu nepodařilo vztah s potomkem udržet. Jinak řečeno, pokud se ani zůstavitel nesnaží vztah s potomkem povzbudit a pouze pasivně očekává, že takovou iniciativu vyvine potomek, nelze bez dalšího a za situace, kdy vztahy v rodině jsou zjevně komplikované, mnohdy však pouze v důsledku nedostatku vzájemné komunikace a ochoty oboustranně slevit ze svých požadavků, dovést, že i zůstavitel měl opravdový zájem na tom, aby vztahy mezi ním a potomkem byly příznivější. Ze svědeckých výpovědí ani z dalších důkazů soud nezjistil žádné konkrétní okolnosti, které by svědčily o takové žalobcem výlučně zaviněné míře nezájmu o zůstavitele, jež by důvod pro vydědění založila. Naopak v této

souvislosti nelze přehlédnout, že jak svědkyně B. K. H., tak i svědek ing. M. Z. ve svých svědeckých výpovědích poukázali na souvislost mezi majetkem, který zůstavitel zdědil po svém biologickém otci a narušením vzájemných vztahů mezi žalobcem a zůstavitelem, resp. rodinou zůstavitele v širším slova smyslu. Svědkyně B. K. H. výslovně uvedla, že „celé to bylo v důsledku toho, že zůstavitel spravoval dědictví, které se dědilo z pokolení na pokolení, a měl strach, že by se toto dědictví mohlo rozdrobit na dluhy a exekuce, myslel to dobře a nechtěl I. ublížit“, ing. M. Z. při současném konstatování, že se nemůže vyjádřit k přerušení vztahů mezi jeho bratrem a žalobcem, uvedl, že má povědomost o tom, že celé to vzniklo kvůli dědictví jeho bratra. Souvislost mezi zděděným majetkem a ochladnutím, či přerušením vztahů mezi žalobcem a zůstavitelem zmínila ve své svědecké výpovědi též E. Z. Nebyl-li tedy prokázán důvod vydědění v trvale projevovaném nezájmu potomka vůči zůstaviteli, nabízí se jako skutečný důvod, který zůstavitele vedl k sepsání listiny o vydědění, blíže nekonkretizovaná obava zůstavitele o osud svého majetku, který by v rozsahu dědického podílu připadl též žalobci. Takový důvod však sám o sobě nemůže založit platnost vydědění, neboť tu nejsou, jak soud již popsal výše, žádné konkrétní okolnosti, které by některý ze zákonem stanovených důvodů vydědění mohly založit. Lze si sice představit situaci, kdy potomek zůstavitele trvale vede nezřízený život a zůstavitel může mít reálnou obavu, že jeho majetek nebude tímto potomkem využíván řádně a poctivě, avšak předmětná listina o vydědění takový důvod vůbec neobsahuje. Není tak podstatné, zda zůstavitel v tomto směru posuzoval, resp. odsuzoval život, který žalobce vedl, jak naznačila svědkyně B. K. H. neboť v listině o vydědění takovou skutečnost z hlediska důvodů vydědění nespécifikoval. Soud má dále za to, že nebyl prokázán ani důvod vydědění, který měl spočívat v tom, že žalobce neměl zůstaviteli poskytovat potřebnou pomoc v nemoci, ve stáří či správě majetku, neboť v době sepisu listiny o vydědění byl zůstavitel zcela zdrav, ani v předchozím období žádnou závažnější nemocí netrpěl, když v tomto ohledu se vyjadřovali i svědci, kteří shodně vypověděli, že zůstavitel se těšil dobrému zdraví, přičemž o vážné chorobě, které zůstavitel podlehl, se svědci vesměs dozvěděli až půl roku před jeho smrtí. Rovněž tak z důkazů v řízení provedených nevyplývá, že by zůstavitel, kterému v době sepsání listiny o vydědění bylo ■ let, potřeboval pomoc související s jeho věkem či správou majetku. V této souvislosti nelze přehlédnout, že listina o vydědění v této části obsahuje velmi obecně vymezený důvod vydědění, blížíci se zákonem formulované dikci. Listina o vydědění jako kterýkoliv jiný právní úkon musí z hlediska vymezení zákonných důvodů vydědění obsahovat jejich vymezení dostatečně určitě a srozumitelně tak, aby důvod vydědění byl nepochybný a zřejmý. V daném případě však obecná proklamace týkající se pomoci ve stáří, nemoci či správě majetku činí v této části listinu o vydědění neplatným právním úkonem, když ani z provedeného dokazování nevyplývají žádné konkrétní skutečnosti, které by bylo možno posoudit podle takto obecně formulovaného důvodu vydědění. V této souvislosti nelze přehlédnout, že z důkazů v řízení provedených nebylo zjištěno, že by zůstavitel po žalobci požadoval konkrétní pomoc při správě majetku, ať již majetku získaného dědictvím po biologickém otci zůstavitele či jiného majetku. Nutno opětovně zdůraznit, že nedostatek vzájemné komunikace, tedy i snahy zůstavitele o navázání kontaktu s žalobcem vylučuje, aby nedostatek takové komunikace ze strany potomka, tedy žalobce, byl hodnocen ve smyslu citovaného ustanovení § 469a zákona č. 40/1964 Sb.. Z provedeného dokazování totiž nevyplývá, že by se zůstavitel či širší rodina

pokoušeli vzájemnou komunikaci navázat. Pokud se svědci vyjadřovali v tom směru, že zůstavitel spolu s manželkou zájem o kontakt s žalobcem a jeho rodinou projevovali, je nutno zdůraznit, že jednak nebylo konkretizováno kdy a jakým způsobem tak měli činit, když pouhý zájem zůstavitele projevovaný v komunikaci s jeho bratrem ing. M. [redacted] Z. [redacted] a manželkou bratra M. [redacted] Z. [redacted] nelze považovat za snahu obnovit vztahy s žalobcem, není-li takto projevovaný zájem adresován přímo žalobci, jednak nelze opomenout svědeckou výpověď A. [redacted] Z. [redacted], manželky žalobce, která mimo jiné vypověděla, že zůstavitele s manželkou zvali na křtiny dcery a pravidelně jim zasílali fotky dětí a přání k různým příležitostem, tedy že ze strany žalobce, resp. jeho rodiny byla snaha o kontakt se zůstavitelem projevována. Ze všech výše popsaných důvodů soud proto uzavírá, že žalovaní důvody pro vydědění neprokázali, přičemž žalobce naopak ve vztahu k zůstaviteli projevoval zájem, který lze charakterizovat jako přiměřený. V této souvislosti zbývá dodat, že soud nehodnotil vztahy mezi žalobcem a zůstavitelem v období, které následovalo po vyhotovení listiny o vydědění, neboť tyto okolnosti již význam neměly vzhledem k tomu, že soud naplnění důvodů vydědění neshledal. Soud tedy rozhodl, jak je uvedeno shora ve výroku I. a žalobě vyhověl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř... Žalobci, který byl ve věci zcela úspěšný, vznikly náklady řízení, které spočívají jednak v zaplaceném soudním poplatku ve výši 1.000,- Kč, jednak v odměně advokáta ve výši 2.500,- Kč za jeden úkon právní pomoci podle § 7a § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v rozsahu devíti úkonů právní pomoci (příprava a převzetí zastoupení, písemné podání soudu, 7x účast u jednání) spolu s paušální náhradou hotových výloh po 300,- Kč za 9 výše specifikovaných úkonů právní pomoci podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., celkem tedy 26.200,- Kč, které jsou žalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně k rukám právní zástupkyně žalobce, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo soudní exekuci.

V Praze dne 8. července 2015

Mgr. Věra Jachurová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Risová